

عنوان مقاله:

بررسی و تحلیل برهان وجودی؛ مقایسه دیدگاه (ابن سینا، ملاصدرا) با (آنسلم، دکارت، لایب نیتس)

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس بین المللی فقه، حقوق، روانشناسی و علوم تربیتی در ایران و جهان اسلام (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

محمد کرمی - استادیار، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی کرمانشاه

بهروز اسدی - استادیار، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی کرمانشاه

خلاصه مقاله:

اثبات وجود خداوند یکی از مهمترین مباحثی است که در طول تاریخ فلسفه چه در عالم اسلام و چه در مغرب زمین به آن توجه شده است. پیشینه بحث از برهان وجودی به متون و منابع نخستین و اصلی اسلامی باز می گردد و نیز اثبات می گردد که بحث اثبات خدا با استفاده از مفاهیم واجب و ممکن در سخنان فارابی مطرح شده است. اما ابن سینا برای اولین بار در جهان اسلام به این مسئله اهتمام جدی ورزید و نام برهان وجودی خود را «صدیقین» گذاشت و ملاصدرا برهان ابن سینا را تقریری از این برهان امکان می داند، نه برهان وجودی. تقریر ملاصدرا، نخستین تقریر به مفهوم واقعی از این برهان است. در مغرب زمین، آنسلم، نخستین کسی است که به تقریر برهان وجودی پرداخت و نخستین فیلسوفی که به بازسازی برهان آنسلم براساس مفاهیم وجود کامل و نامتناهیپرداخت، دکارت بود. لایب نیتس، معتقد بود که اولین مرحله برهان وجودی، اثبات امکان عام واجب الوجود است. او ضمن آنکه تلازم میان ضرورت و امکان را نفی کرد، اثبات آن را در مورد خداوند را یک استثنا و توجیه پذیر می دانست.

کلمات کلیدی:

کمال مطلق، بساطت، نامتناهی، حقیقت وجود، صدیقین، واجب الوجود

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1469748>

